

[Svend Erik Hovmand]

om det formelt er ændret, er det reelt stadig væk sådan i dag, at amtsgrænserne virker som lidt af en Berlinmur i sygehusemæssig sammenhæng. I al fald oplever vi, at der på den ene side af amtsgrænsen er lange, lange ventetider for en række undersøgelser og behandlinger, mens det ikke findes på den anden side amtsgrænsen. Jeg synes, der kunne være grund til at opfordre ministeren til at se på dette problem og se, om der kunne findes en rimelig løsning på det. Det er i hvert fald vanskeligt at skabe forståelse for, at folk, der går med lidelser i månedsvis, skal vente, bare fordi de bor på den forkerte side af en amtsgrænse.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger understrege, hvor vigtigt det er, at vi ikke hen over hovedet på den store planlægning, der er foregået i amter og kommuner, og hen over hovedet på den store debat, der har været om disse ting, pludselig skulle ændre signaler og nedlægge eller ophøre med at bidrage til en fortsat eksistens af de mindre sygehuse. Jeg tror, det er vigtigt, at de mindre sygehuse indtager den plads i det samlede sygehusbillede, som de gør i dag, at vi gør en indsats, en ekstraordinær indsats, for at beholde dem, som vi har, og som der er ønske om at beholde, for dermed også at tage højde for den fremtidige udvikling, og hermed tænker jeg ikke mindst på den forebyggende indsats, som jeg tror at netop nærsygehuse kan indgå som en meget vigtig, integreret del af.

Grove (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for en meget god og fin, men jeg må også sige lidt teknisk redegørelse for vort sygehusvæsen. Det er måske også især tilrettelagt efter eksperter ønsker og mål, men jeg må dog sige, at i de senere år – det gav ministeren også udtryk for i sin redegørelse – er man vel i højere grad begyndt at tilrettelægge lidt efter de lokale ønsker.

Når vi tænker tilbage på den tid, da betænkningen kom i 1971 med hovedsygehus-tanken, og den diskussion, der var dengang, og vi så ser resultaterne af en del af den sygehusplanlægning, der er kommet efter, må vi nok sige, at der har været en opblødning på dette område, og det er vi tilfredse med.

Jeg synes, en gennemgående ting her har været, at man nok taler om patienterne, men man prøver egentlig ikke at tænke på, hvad patienternes forventning til sygehuset er, og det må vel i første omgang være det, det drejer sig om, for at man kan gøre sig klart, om man lever op til disse forventninger. De fleste patienter forventer vel først og fremmest den bedst mulige og vel også den hurtigst mulige behandling. Man forventer et venligt personale, og man forventer, at man får information og oplysning, og her er måske et af de områder, man kunne sætte noget mere ind på også på de sygehuse, vi har i dag. Vi ved, hvor lang tid patienter kan ligge i en seng uden at få nogen besked fra læger osv. Vi kunne nok ønske erfarne læger noget nærmere sygehussengen for at give oplysning og information. Og som en anden ting kræver man hotelfaciliteter, altså god pleje og mad osv. Og som et sidste punkt ønsker patienterne, at der er en rimelig afstand til sygehuset, sådan at de kan få besøg af de pårørende.

Alle disse ting er vel nogle af de umiddelbare forventninger, patienterne har, og dem skal vi opfylde så vidt som muligt. Men jeg synes også, at når vi taler om sygehuse, taler vi om dem som et sted, man opholder sig i meget, meget lang tid, men mig bekendt er gennemsnitsliggetiden under 10 dage. Det skal der vel også tages hensyn til, når man taler sygehuse og patientvenlige sygehuse.

Planlægningen af sygehusenes anvendelse er sygehuskommunerne i fuld gang med, og det er efter sygehusloven, som det blev fremhævet, et lokalt anliggende. Man skal så, efter at man har planlagt, tage en diskussion med ministeren på dette område. Jeg er fuldt tilfreds med, at dette er lokalt bestemt, for det må være de lokale amtsrådspolitikere og kommunalpolitikere, der tager ansvaret, da de har den nærmeste kontakt med den lokale befolkning, og det er også dem, der bedst kender den lokale økonomi.

Men noget af det, der står løst i denne diskussion om sygehuse og egentlig også, når man diskuterer det ude i den lokale planlægning, er: hvad er små sygehuse? Ifølge de ordførere, der har været oppe indtil nu, kan det næsten være fra 20 senge og op til 300 senge, og derfor var det måske rart, hvis man virkelig fik defineret og fastlagt, hvad man forstår ved små sygehuse, for i den daglige diskussion om små sygehuse mener én 100